

Borgå den 3 Dec. 1893.

Älskade far!

En stor och varm tack för boken,
den kära boken, som nu har
kommit ut. Vi ha bedt om väl-
signelse för de frön som der-
uti blifvit utsädda och tro säkert
att Gud genom den skall finna
väg till många små hjertan...

Hvad det är skönt att få tänka det,
ty barnen barnen, de som höra
Guds rike till, huru litet få de
ej veta af det i de flesta hem,
sorgligt nog. Bebbe har suttit
och läst i morfars bok och sade
sig nog förstå hvad han läste,
men i allmänhet är det ju bättre
att ingen äldre läser för dem, det
skall bli så roligt sedan när jag
får litet bättre tid att läsa tills.

Ytterligare en dag från din egen skrift.

med barnen litet oftare, jag riktigt
gläder mig deraf. Ännu har jag
inte läst så många att jag kunde, som
pappa ber mig, säga min mening
om boken, men den jag har läst
har jag tyckt vara mkt. goda och
men möjl. ändå för mindre barn
behöfva ngn förenkling; det är
ju så naturl. att hvad 12 åringen
förstår bör förenklas för 8 åringen.
Efter hvad jag förstår är den skrift
ven för öfver 12 år och det är ju
naturl. att den så skulle vara, de
mindre förstå nog bäst hvad som
berättas för dem, mundtligen af
far eller mor eller äldre syskon.
Om jag sedan finner ngt som jag
ville hade varit anmärknas så
skall jag nog ännu tala med pap-
pa derom, efter jag far.
Älskade far, det vore så innerligen
kärt för oss om du ville komma
hit till vår högtidsdag och så stor.

Älskade far, det vore så innerligen kärt för oss om du ville komma hit till vår högtidsdag och så stor.

göra en kruska flera andra. Men de unga; om de kommer varken i
thor öfver; söndagen - så redligt!

Stor saknad om du vore borta!

Vi ha tänkt här att vi ändå omöj-
ligen ville låta dig få gå härifrån
till Råberghs utan vi ha nog
här ett rum tills med B och pap-
pa får en skärm och för sin säng
så att du har ett litet eget krydd.
Våra ungdomar Mikku och Wäno
får ett rum här i närheten, de äro
unga och kunna nog gå ut att
sofa, det gör dem ingenting.

Att det blir opassligt med resor-
na kunde väl arrangeras t. ex.
så att p. i stället för att resa
till B den om onsdag, dräjer en
dag öfver i H-fors och kommer
fredag f. m. hit, skulle ej det
kunna gå för sig, eller om p. hell-
re ville komma fredag qvällen
med barnen. Hur som helst bar-
ra du är med oss, älskade far!

Vi ha bjudit våra vänner att va-
ra med oss i säng och bo, men

De som vilja kunna resa lördag afton bort, det kan ju bli en öfver-
gång och kanske flera andra. Men de unga till och de andra barnen äro
här öfver söndagen - så roligt!

Och följ! dykter min, som inte kommer. Ja ja, nej kan jag
första henne och nej kan jag hålla af henne. Lika mycket för det.

tro därför ingalunda att vi skola
hånga hufvudet och se högtidliga
ut, nej du skall få se den verkliz
ga glädjen hur den strålar ur
allas vara ögon, det tror jag för-
visst. Och sjunga sjunga, till
Guds ära, det skola vi med fröjd.
Jag skall säga hvem pappa träf-
far här: utom Wainos föräldrar tro-
ligen gamla tant Stenbäck (som vore
så glad att få se pappa) och Tiila
och kanske arkitekten Josef St. från
H-fors med fru samt Emmi Makinen,
som f. n. är i H-fors. Vidare Herman
Råbergh (om han nu hinner från H-fors
der han är om fredag) och Augusta Riff
Vidare gamla faster och Robert, Jetta
och Augusta. Familjerna Lönnberg och Gyl-
leberg, de enda Borgåbor. För resten
ungdomar: Ilmari, Sigrid A. Mili Fa-
britius, Titti Soldan samt ett par af Wai-
nos systrar. Dessa, inte flera. Vi ha så
små rum. (Ja, Tuna hoppas jag kommer)